

B. S. 237 ff.: „Raadslagningen, der ofte er meget indgaaende, bringer Klarhed over hele Sagens Stilling. Den bidrager til at fjerne Fejltagelser eller Misforstaaelser, som har gjort sig gældende, og tjener til at samle Dommerne om de afgørende Grunde for Resultatet. Der kan under Raadslagningen fremkomme flere Grunde for samme Resultat, men man bliver da ofte enig om under Voteringen kun at fremdrage det, som anses for det vigtigste og sikreste. Men det staar naturligvis hvert enkelt Medlem af Retten frit under Voteringen at fremføre andre Betragtninger, som for ham har haft særlig Betydning, og dette sker ikke sjældent. I det hele anses Raadslagningen for et overmaade værdifuldt Led i Rettens Behandling af den forelagte Sag. Den skaber Grundlaget for Voteringen og Dømmen“. Om Fremgangsmaaden oplyses i øvrigt, at Raadslagningen indledes med, at Formanden redegør for sit Syn og sit foreløbige Resultat, hvorpaa Dommerne begyndende fra den ældste enkeltvis udtaler sig. Raadslagningen kan derefter fortsættes uden at være bundet til en vis Rækkefølge. Voteringen, der stenograferes, foretages i Regelen straks efter med Støtte i de under Proceduren eller senere gjorte Optegnelser, undertiden dog først noget senere. Flertallet af Retssagerne gaar til skriftlig Procedure, og her afgives skriftlige Vota under Dommernes Navne.

Efter det anførte synes Ordningen i Norge at have udviklet sig til, at den offentlige Stemmegivning kun er en Protokollering af Standpunkter og Begrundelser, der Dommerne imellem er uddebatterede. Naar saa er, forekommer det vanskeligt at se det betydningsfulde i den mundtlige Form som saadan og navnlig at finde noget saa værdifuldt i den, at det kan begrunde den paatænkte Nedsættelse i Dommernes Antal. Naar Udtalelserne ved Stemmegivningen ikke har Karakteren af Foredrag til et interesseret og forstaaende lyttende Publikum og ej heller gaar ud paa at overbevise Kollegerne, synes der at mangle Motiv til at give dem væsentlig anden Form og Indhold, end om de afgaves skriftlig, selv om det uvilkaarlig gøres med en Del flere Ord. Naar en juridisk Mening og Begrundelse skal have et afklaret Udtryk, vil den skriftlige Udfærdigelse altid hævde sig. Den vil danne Grundlaget for det mundtligt udtalte, og den vil være den Traad i det udtalte, der interesserer Læseren. Naar Domsbegrundelsen befries for Kollegialsystemets Lænker, er der da ingen Grund til at tro, at de meddelte Begrundelser ikke skulde komme til at indeholde samme Fremdragen af relevante Kendsgerninger, samme Argumentation og samme Redegørelse for de anvendte Retssætningers Indhold og Rækkevidde, som hvis den mundtlige Form — med de derved nødvendiggjorte forøgede Retsmøder — blev anvendt — blot mere samlet og overskueligt, saaledes som Dommene i den norske Højesterets skriftligt behandlede Sager og den svenske Højesterets Sager vidner om.